

Kr., medens jo ingen kan være i Tvivl om, at Forbruget af den dyrere Vare maa gaa ned, i Særdeleshed naar det drejer sig om Varer, der kvalitetsmæssig ligger nær op ad hinanden, men er ganske ulige beskattet, og at der derfor vil være langt til de 2 Mill. Kr., man regner med. Hvis man vilde drage en Sammenligning mellem Priserne paa de Øsorter, der nu produceres — man kan f. Eks. tage en Stjernelager og en Gammel Carlsberg Lager, hvilken sidste kommer ind i den dyrere Skattekasse, medens Stjernelageren falder i den lavere Skattekasse —, saa vil man se, at medens der nu er en Forskel i Pris paa 6 Ø., vil der efter denne Skat blive en Forskel i Prisen paa 15 Ø. Det vil føre til, at de Bryggerier, som nu producerer Øl af den dyrere Skattekasse, drives over til at producere Øl af den lavere Skattekasse; Forbruget af det dyrere Øl vil gaa betydeligt ned, idet Forbruget føres over til Ølsorter, hvoraf der svares betydelig lavere Skat. Man maa derfor forvente ikke en Forhøjelse af Forbruget af de dyrere Ølsorter, men en Føringelse, der vil bringe dette Indtægtsbeløb, man her regner med, langt ned under de to Millioner Kroner, der paaregnes, hvis det da ikke fuldstændig forsvinder. Dertil kommer, at vi ikke kan erkende, at man, naar man træffer valutamæssige Foranstaltninger, da kan gøre det ved at paalægge Landets Produktionsvirksomheder nye Byrder. Det kan af Hensyn til at skaffe Staten Indkomster være nødvendigt at paalægge Industrien Skattebyrder, men det kan ikke være valutagavnligt, at man saaledes lægger dansk Virksomhed Hindringer i Vejen.

Et tredje Skatteobjekt er Vin. Vi fra vor Side har altid erkendt, at Vin er et naturligt Objekt for Beskatning, ogsaa for en høj Beskatning; men vi har allerede en høj Beskatning af Vin, og vi stiller os tvivlende overfor, om det af handelspolitiske Grunde er heldigt at gaa til yderligere Forhøjelse af den nuværende Vinskat. Jeg vil minde om, at da vi sidste Gang forhøjede Vinskatten, maatte man kort Tid efter foretage en Nedsættelse; den daværende Regering maatte forelægge et Lovforslag, der gik ud paa at nedsætte den forhøjede Skat noget. Selv om man maaske mener, at man i dette Øjeblik vil være i Stand til at tvinge en Forhøjelse igennem, synes jeg ikke, det er heldigt, om man i valutamæssigt Øjemed skal forelægge Lovforslag, hvis Gennemførelse kan bringe os handelspolitiske Vanskeligheder og dermed forringe den valutamæssige Betydning af Foranstaltningen. Naar man dertil knytter en ny Beskatning af dansk Frugtvin,

kan jeg heller ikke indse, at dette har noget med Valutaspørgsmaalet at gøre.

Et fjerde Skatteobjekt er Silke og Pelsværk, som der ogsaa i Forvejen hviler en særdeles høj Skat paa. Man kan ikke en Gang om Aaret forhøje Skattesatserne paa de samme Varer. Man kan det ikke af Hensyn til de paagældende Erhverv, som man paa den Maade stadig hemmer. Men man kan heller ikke gøre det, hvis man virkelig vil opnaa det, man tilsigter: at skaffe Indtægter for Statskassen. Man vil paa denne Maade forringe Produktionen og forringe Mulighederne for den Afsætning, der finder Sted af disse Varer til Turister. Den Forhøjelse, der allerede har fundet Sted, er det yderste, man kan gaa til. Men man vil ogsaa ved disse Forhøjelser ud over Rimelighedens Grænser fremkalde Smugleri. Vi ser allerede nu, hvorledes Smugleriet paa forskellig Maade breder sig, vi ser, at den Demoralisation, der derved skabes, ogsaa er ved at gøre sig gældende indenfor det danske Folk. Man skal være meget varsom med at drive Beskatningen ud over det rimelige, med at lægge ganske overordentlig høje Skatter paa enkelte Varer, fordi det vil føre disse uheldige Ting med sig. Det vil ogsaa netop for den Slags Varers Vedkommende føre med sig, at en stor Del af Forbruget vil blive dækket i Udlandet, idet de Mennesker, som har bedst Raad til at købe den Slags Varer, ogsaa har mest Lejlighed til at kunne dække Forbruget under Ophold i Udlandet.

Yderligere har man hertil knyttet en Bestemmelse om Efterbeskatning, en Efterbeskatning, der for Vinens Vedkommende skal finde Sted af ganske enkelte Flasker. Det er en Maade, hvorpaa man i høj Grad vækker Misstemning imod den Slags Love, men det er ogsaa en Maade, hvorpaa man skaber i høj Grad uretfærdige Forhold for Erhvervslivet. Det er ikke saaledes, at en handlende, der har noget Vin, som koster 5 Kr. pr. Flaske, lige saa godt kan sælge den, naar den kommer til at koste 5½ Kr., eller at den, der sælger Pelsværk for 100 Kr., kan sælge det samme Pelsværk, naar det koster 120 Kr. Den, der har Raad til at købe en Flaske til 5 Kr., bliver nødt til at gaa ned til en ringere Vare, fordi det nu en Gang er den Grænse, hans økonomiske Forhold byder ham; derfor vil det føre til, at mange af disse Varer ikke mere vil være salgbare, og man vil derigennem paaføre de handlende store Tab, idet de dog maa forudsætte, at naar de køber en Vare og har betalt den og har betalt Told og Afgift derfor, kan denne Vare ikke blive dyrere ved nye Skattepaalæg. Dette gælder baade Efter-